

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

Hertil valgtes: *Henriette Crone, Gisselbæk, I. A. Hansen, Hansen-Stavnsbjerg, Johansen, Olga Knudsen, Lewinsky, Jørgen Møller, Rasmus Nielsen, Nygart, Piper, S. Rasmussen, Inger Gautier, Schmit, Steincke og Veistrup.*

Man gik derpaa til:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilleg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (Rytter): Ved Sagens Behandling i Gaar var jeg desværre forhindret i at være til Stede, idet jeg var optaget af Forhandlingerne i Folketinget om Lovforslaget angaaende forskellige Ændringer i Retsplejeloven; jeg skal derfor tillade mig i Dag at fremsætte de Bemærkninger, jeg har til de ærede Ordførere, som havde Ordet i Gaar.

Maa jeg først takke den ærede Ordfører for Venstre (Johannes Jensen) og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Godskesen), som begge sluttede sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Fra de to andre Ordførere fremkom der en Del Indvendinger, som lød ganske foruroligende, idet man fik det Indtryk af dem, at nu skulde man til at gaa over til en Retstilstand, under hvilken Justitsministeren fik en forfærdelig stor Myndighed.

Jeg skal først vende mig til det ærede 13de landstingsvalgte Medlem (Martin Olsen), som mente, at de her stillede Forslag var for vidtgaaende. Hvad nu den første Ændring angaar, saa siges det i § 1, at det skal bestemmes ved kgl. Anordning, hvorvidt rejsende ved Ankomsten her til Landet skal være forsynede med Rejsepas. Jeg kan ikke indrømme, at dette Forslag er for vidtgaaende. For det første er det en Regel, som gælder alle andre Steder, og naar vi kan indføre den her, er det netop, fordi der i alle andre Lande kræves Pas; som Følge af, at der skal være Gensidighed, kan vi altsaa ogsaa kræve Pas. Men selv bortset fra Spørgsmaalet om Gensidighed stiller andre Lande sig paa det Standpunkt, at

de selv vil afgøre, om de vil have en Udledning ind eller ej, og den samme Regel, som andre Lande kræver for sig, skulde vi dog ogsaa gerne have for vort Vedkommende. Det er for øvrigt den samme Regel, som nu har været givet i en hel Del Aar ved midlertidige Love.

Det ærede Medlem var bl. a. inde paa, hvad der skulde forstaaes ved „rejsende“. Jeg tror ikke, man behøver at komme med nogen nærmere Definition. Ordet „rejsende“ har staaet i Loven siden 1875, og der har aldrig været Tvivl om, at der hermed mentes Folk, som udefra kom rejsende hertil. Der er jo ikke Tale om Handelsrejsende, men om ganske almindelige rejsende, som vil herind i Landet. Jeg synes egentlig, det Ord er saa godt, at det ikke er nødvendigt at give nogen nærmere Forklaring af det i Lovsproget.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om vi har haft Ulemper med Hensyn til Søfolk, idet der er Bestemmelser i Lovforslaget, som sigter til Søfolk. Ja, det har vi. Det er flere Gange sket, at Folk ikke har kunnet komme herind i Landet, men saa senere er kommet ind som Søfolk, idet de er taget med et Skib hertil, er blevet afmønstret, og saa er de her, uden at vi ved noget som helst om, at de er her. Dette synes vi er uheldigt.

Det ærede Medlem er meget fornærmet over § 2, navnlig over, at vi ikke har gjort opmærksom paa den uhyre Magt, som derved bliver lagt i Justitsministerens Haand. Jeg synes, dette er noget uretfærdigt af det ærede Medlem, idet der i Lovforslagets Bemærkninger til § 2 netop henvises til de senere Aars Forhandlinger, og disse Forhandlinger har jo i høj Grad drejet sig om de Bestemmelser, som indeholdes i § 2; der henvises endvidere til de Oplysninger, som indeholdes i Landstingets Udvalgsbetænkning i Fjor, og der henvises til en Artikel af Professor Knud Berlin. Jeg synes, at man netop i høj Grad har gjort opmærksom paa, at det, der sker ved § 2, er, at man gør de midlertidige Lovbestemmelser endelige. Det er derfor lidt vel stærkt, naar det ærede Medlem siger, at vi, som han udtrykker sig, ikke har sagt et eneste Kvæk om det i Motiverne.

I øvrigt var det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham, velvillig stemt overfor selve Lovforslaget; blot ønskede han ikke, at det skulde være en endelig Lov, men kun en midlertidig Lov. Det er jo imidlertid et Spørgsmaal, der kan diskuteres. Naar Ministeriet har ønsket, det skulde være en endelig Lov, er det ud fra den Betragtning,